

INTERNATIONALE CHRISTELIJKE AMBASSADE JERUZALEM

NIEUWSBRIEF

Tweemaandelijks uitgave van de Nederlandse afdeling van de ICAJ ISSN 1570 - 2227 april 2003

ALS 'THUIS' NIET LANGER VEILIG IS

Ontferming - investeren in een toekomst zonder huiselijk geweld

Bij het SAP (het Sociaal Hulp Programma) kwam kortgeleden een verzoek om hulp binnen. Dit betrof ons bij de wereld van geweld, waar wij normaal niets mee te maken hebben; niet het soort geweld dat Israël de laatste jaren onveilig maakt, zoals in cafés, bussen en winkelcentra. Het betreft huiselijk lichamelijk geweld aangaande vrouwen, door een man, de persoon, die volgens Gods regels haar beschermheer zou moeten zijn.

Dröevig maar waar. Het probleem van huiselijk geweld is in Israël zeer ernstig geworden en kan niet meer worden ontkend.

Sara werd verliefd op Amir en trouwde met hem. Zoals het in sommige gemeenschappen in Israël gebruikelijk is, trok het jonge paar in bij de familie van Amir. Daar werd Sara misbruikt door zowel haar man als zijn familie, waardoor zij verschillende keren moest vluchten. Tenslotte zijn Sara en Amir gescheiden. Zij keerde terug naar haar familie, maar ontdekte dat zij daar ook geen bescherming kreeg. Zij en haar dochter moesten betalen voor hun verblijf en ook haar broer misbruikte haar fysiek, zodat zij naar het ziekenhuis moest.

Tenslotte werd zij met haar dochter op straat gedumpt, met niets meer dan hun kleren en een inkomen ver beneden het sociaal minimum...

Zo kwam Sara bij SAP terecht. Wij konden haar helpen met voedsel en geld voor de huur. Helaas zien we een toename van dit soort dringende verzoeken om hulp.

Een noodkreet uit een brief aan een rechter van een familierechtbank: 'Moest u ooit met blauwe plekken op uw lichaam naar uw werk? Moest u ooit verhalen verzinnen om het hoofd te kunnen bieden aan nieuwsgierige mensen zoals – 'Ik ben aan het strand geraakt door een bat?' Bent u ooit zo lang op uw hoofd geslagen totdat u het bewustzijn verloor?'

EEN TOEVLUCHTSCOORD IN TIJDEN VAN NOOD

Later werden we geïntroduceerd bij het belangrijke werk van 'De Schuilplaats' voor vrouwen in Haïfa. Daar ontmoetten we vakkundige, zorgzame en toegewijde medewerkers om vrouwen te helpen bij het doorbreken van de spiraal van vrees, terreur en dwang door hun partner gepaard gaande met fysiek geweld, psychische trauma's, seksueel of economisch machtsmisbruik.

'De Schuilplaats' in Haïfa heeft 13 kamers waar vrouwen en hun kinderen kunnen verblijven in een beschermde omgeving terwijl zij professionele hulp, ondersteuning en leiding ontvangen. De gemiddelde duur van een verblijf in het opvanghuis is 3 tot 6 maanden. Er is heel veel nodig, want de

vrouwen komen meestal met niets anders binnen dan met hun kinderen. Het huis zorgt voor voedsel, kleding en andere basisbehoeften en rechtsbijstand. Er wordt onderwijs gegeven en er zijn naschoolse activiteiten voor de kinderen. Verschillende cursussen helpen de vrouwen bij het vinden van werk en het aanleren van nieuwe vaardigheden als ouder. Vriendschappen worden gesloten en voor de eerste keer voelen zij zich niet alleen.

Het SAP was in staat te helpen met het financieren van het Kinder Programma voor 2002-2003, slechts een kwart van het budget wordt gedekt door subsidies van de overheid.

Een noodkreet uit een brief aan een rechter van een familierechtbank: 'Vandaag neem ik belangrijke stappen in de richting van onafhankelijkheid en baan ik mij een weg naar de vrijheid..... Vandaag heb ik mijn eigen auto en telefoon. Ik ben opgewassen tegen de dingen zonder dat het noodzakelijk is hem te raadplegen, zelfs niet wanneer het over de kinderen gaat. Hij voelt dat hij mij verliest, dat hij niet langer invloed op mij heeft en dat de tijd gekomen is om naar huis te gaan om opnieuw te beginnen. Dat is wat ik het meeste vrees van alles; hij begrijpt niet wat er gebeurt. Wat zal er met mij gebeuren als het kwartje valt? Zul jij er zijn om mij te beschermen rechter N?'

KINDEREN ZIJN DE TOEKOMST

Kinderen van deze gebroken gezinnen lijden aan trauma's ontstaan als gevolg van machtsmisbruik. En dat op een plek die een toevluchtsoord had moeten zijn. Het gevolg hiervan is verkeerde manieren van denken en een gering zelfvertrouwen. Zij hebben dringend hulp nodig, zodat de spiraal van geweld zich niet herhaalt in hun leven. Het Sociaal Hulp Programma helpt kinderen door te voorzien in speciale therapeutische

interventie en naschoolse activiteiten.

Een voorbeeld: Een klein kind zoals Sheli. Pienter, mager en energiek, vanaf haar geboorte een stille getuige van het vreselijke geweld tussen haar ouders. Haar vader sloeg haar ook telkens wanneer hij woedend was. In de eerste dagen van haar verblijf in het opvangcentrum was zij bang zonder haar moeder.

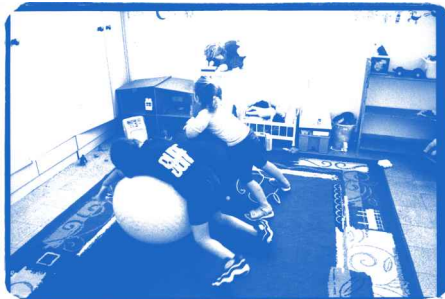
Zij leek bang te zijn dat iemand achter haar zou sluipen of haar zou betrappen. Zij plaste in bed en was bang in het donker. Wanneer haar handen vies werden tijdens het spelen werd ze erg opgewonden en zei: 'Pappa zal mij slaan!'

Waarom mag hij zijn handen wel vies maken en ik niet?'

Langzamerhand leerde Sheli de medewerkers te vertrouwen en bloeide ze op. Sheli bleek grote artistieke gaven te hebben. Ze hield ervan verhalen te vertellen en toneel te spelen voor een groep, die voor haar applaudiseerde. Bij tijden werd ze jaloers op de aandacht die aan andere kinderen werd gegeven en uitte geweld in haar gedrag. Maar Sheli groeide en werd van binnenuit sterker. Zij was in staat om mensen in de ogen te kijken en haar bedplassen hield helemaal op. In deze 'warme' omgeving en de mogelijkheid nieuwe, positieve ervaringen op te doen met vertrouwde mensen bloeide Sheli als een bloem met wortels in vruchtbare aarde, die met opgeheven hoofd voorzichtig de zon kust.

THUISKOMEN – EN TERECHT KOMEN IN GEWELD

Het SAP financiert workshops die zich bezighouden met onderwerpen die gerelateerd zijn aan geweld thuis, aangeboden in buurthuizen; dat wil zeggen een niet bedreigende omgeving. Bovendien wordt extra vergoeding voor counseling gegeven in verband met te verwachten

hulpvragen en interventie.

Een vrouw die als nieuwe immigrant in Israël is aangekomen en geconfronteerd wordt met geweld of misbruik is in een bijzondere moeilijke situatie. Ashdod is een stad met 200.000 inwoners en ligt aan de kust van de Middellandse zee. Ongeveer 40 tot 45% van de inwoners bestaat uit nieuwe immigranten voornamelijk uit de voormalige Sovjet Unie en Ethiopië. Een bezoek aan het Ashdod Centrum voor Preventie van Geweld in het Gezin toonde de droeve werkelijkheid, waarmee sommige vrouwen onder deze nieuwe immigranten werden geconfronteerd.

Een jonge vrouw waar we mee spraken met trillende handen, had problemen met het maken van oogcontact en struikelde vaak over haar woorden, terwijl ze probeerde haar verhaal te vertellen.

In sommige gevallen is de vrouw niet-Joods en heeft vrienden en familie achtergelaten die haar emotioneel, fysiek en financieel ondersteunden. Vaak niet bekend met de wetten die hen beschermen of met de sociale hulp programma's die voor hen beschikbaar zijn. Hun echtgenoten dreigen vaak dat zij het huis worden uitgezet en de kinderen moeten achterlaten, als zij willen scheiden.

Eén van de vrouwen vertelde ons onder tranen, 'Als ik alleen maar eerder over het opvangcentrum had geweten, dan had ik mijn dochter niet bij mijn man achter behoeven te laten en alleen behoeven te vluchten.'

Een noodkreet uit een brief aan een rechter van een familierechtbank: 'Bent u en uw persoonlijke bezettingen ooit in zo'n omvang misbruikt dat u zich samen met uw bezittingen moest verbergen? Zijn ooit uw belangrijkste bezittingen vernield, zijn sieraden ooit van uw lichaam gerukt, bent u

ooit geslagen waar uw kinderen bij stonden, bent u ooit zo vernedert dat u zich terugtrok en opsloot in u zelf en daardoor werd als een schaduw? Bent u ooit gehoond en belette men u ooit om te slapen?'

GECONFRONTEERD MET MISBRUIK EN ALLEEN

Wij konden een gekwetste en wanhopige vrouw in contact brengen met de liefde van Christenen. Rina trouwde een Joodse man in Roemenië en samen besloten ze om te immigreren naar Israël, ongeveer tien jaar geleden. Hoewel dit niet haar geboorteland

was of haar cultuur, koos zij er voor haar familie achter te laten om met haar man mee te gaan naar het land van zijn voorouders. Het is droevig maar het gewelddadige gedrag van haar man jegens haar en de kinderen werd ondraaglijk en dwong haar hem te verlaten. Zij was gescheiden, alleen, met erg weinig inkomsten en werd geconfronteerd met de bittere strijd om de voogdij met zijn vele rechtszittingen, advocaten en maatschappelijk werkers. De rechtbank verlangde dat zij en de kinderen een psychologisch onderzoek ondergingen om vast te stellen aan wie de kinderen moesten worden

toegewezen. Rina belde naar ons in haar wanhopig zoeken naar hulp en iemand die haar wilde ondersteunen. Wij konden haar helpen om aan de minimale normen van de rechtbank te voldoen. Psalm 3:4 "Maar u Heer bent een schild dat mij dekt, mijn eer, en die mijn hoofd opheft."

Het is onze hoop en verlangen veel meer mishandelde en misbruikte mensen in Israël te bereiken, die anders misschien in wanhoop zouden vervallen en menen dat hun lijden eindeloos is. Het is onze hoop en verlangen dat zij de kracht mogen vinden om door te gaan vanwege de ondersteuning die Christenen geven en die voor hen willen zorgen. We willen ze graag in deze verborgen hoeken bereiken waar vrouwen en kinderen gekwetst zijn, om ze troost te bieden en praktische hulp.

Van onze voorzitter

"Ik, Ik ben het, die u troost. Wie zijt gij, dat gij bevreesd zijt voor een sterfelijk mens, voor een mensenkind, dat als gras wordt weggeworpen; dat gij vergeet de HERE, uw Maker..." Jes. 51:12

Jesaja moest deze boodschap van God al 700 jaar vóór Chr. aan het volk van Israël doorgeven, nog ver vóór de ballingschap. Tijdens die moeilijke omstandigheden van de ballingschap in Babel waren deze woorden een troost. In Babel regeerde in die tijd koning Nebukadnezar en hij liet een groot beeld maken waar iedereen voor moest buigen. Maar God liet hem voelen wie de machtigste was. Zelfs de grote koning van Babel moest erkennen dat alleen God machtig is. Het volk van God hoefde niet te vrezen voor zo'n koning, want God stond garant voor zijn Woord. In Babel moest men niet vergeten dat de Here hun God en Maker was. God zag naar zijn volk om en de volgende generatie ging terug naar Israël en kon de tempel herbouwen.

De Woorden van God hebben voor alle tijden iets te zeggen. Wat zou dit troostwoord voor onze tijd kunnen betekenen? De omstandigheden zijn weer ernstig. Hoe zal de oorlogsdreiging aflopen? In Irak wordt nu een andere machthebber, Saddam, als een god aanbeden. Er zijn zelfs mensen in Irak die zich levend offeren voor hem. Wil deze tekst zeggen, dat wij ook nu niet bang moeten zijn voor een mens, maar ons vertrouwen op God stellen? Maar hoe doe

je dat? En wat krijgen we voor situatie wanneer hij weg is? Welke machthebber of

terreurgroep is daarna aan de beurt, die ons bedreigt en vooral Israël bedreigt?

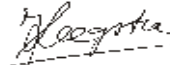
Daarbij moet ik denken aan die andere tekst uit Jesaja:

"Want zo zegt de Here HERE, de Heilige Israëls: Door bekering en rust zoudt gij verlost worden, in stilheid en vertrouwen zou uw sterkte zijn..." Jes. 30:15.

Dit spreekt over datzelfde vertrouwen stellen in God.

Inderdaad, door rust en stilte kunnen we Gods stem horen. Alleen is die rust en stilte in onze tijd een schaars goed. Hebt u het ook zo moeilijk om in de rust van God te zijn? Soms leer ik daarin iets van onze kinderen. Wanneer ik aan ons zoontje denk, dan zie ik hem zijn knuffel pakken, bij zijn mama op schoot klimmen en begint hij te duimen. Zó komt hij tot rust en stilte. Wij als volwassenen, moeten vaak nog leren om te worden als kinderen, om bij onze hemelse Vader tot rust en stilte te kunnen komen. Dan gaat deze tekst verder: in stilheid en vertrouwen, dat is geloof, zal onze sterkte zijn. Dit is een belofte van God, al van 2700 jaar geleden en nog steeds van kracht. Dat ons geloof in God onze kracht is.

Uiteindelijk is het namelijk God zelf die zijn volk troost en door deze tijd heenleidt, tot de grote dag van de Messias. De onrust in de wereld zijn de barensweeën van de komst van de Messias! Hij zal zijn volk in de voortdurende rust van God brengen.

Jacob Keegstra, voorzitter ICAJ-NL

Kom naar Zijn heilige berg

Loofhuttenfeestreis

8 - 19 oktober 2003

12-daagse reis o.b.v. halfpension

Reisleider Drs. Jacob Keegstra

Reis: € 1299 incl. excursies

Congres: € 250

Informatie: 030 2415999 of www.ica-j.nl

Oorlog of vrede

Hoe als christenen om te gaan met de oorlog om Irak

De volgende Bijbelstudie door uitvoerend directeur van de ICAJ, Rev. Malcolm Hedding, is gericht aan christenen en overpeinst hoe de opdoemende oorlog in Irak te benaderen.

Wij staan oog in oog met kritieke tijden. Het zal aan niemands aandacht zijn ontsnapt dat wij stap voor stap dichterbij een mogelijk conflict in het Midden Oosten komen. In veel kerken bestaat een toenemende weerstand tegen een oorlog tegen de Irakese dictator Saddam Hoessein. Kerken willen dan over deze belangrijke zaak het standpunt van de Internationale Ambassade van Jeruzalem (ICAJ) weten.

Ons antwoord is noch voor oorlog, noch voor vrede. Het is van belang dat ons antwoord een bijbelse is. Het klinkt goed om te zeggen 'we zijn voor vrede en voor liefde', omdat het zo logisch vanuit een bijbels of christelijk standpunt lijkt. Maar dat is zeker niet de visie van de Bijbel in zijn geheel. Dus hoe reageren wij op deze gebeurtenissen en waar staan wij als volk, wanneer het om onze positie daarin gaat?

Eén van de meest diepgaande gedeelten uit de bijbel, die gaan over conflicten is te vinden in Jeremia 18. In de context dreigt de profeet met een oorlog tegen Israël, gevoerd door God zelf, vanwege de ongehoorzaamheid en rebellie van Israël tegen de geopenbaarde wil van God. Ik wil echter het principe, dat hier achter zit, naar voren halen. Let op wat de profeet zegt in Jeremia 18:7-10 'Het ene ogenblik doe Ik over een volk en een

koninkrijk de uitspraak, dat Ik het zal uitrukken, afbreken en verdelgen (let op het is God die hier spreekt!); maar bekeert zich dit volk waarover Ik een uitspraak deed, van zijn boosheid, dan zal Ik berouw hebben over het kwaad dat Ik hun dacht aan te doen. Het andere ogenblik doe Ik over een volk en een koninkrijk de uitspraak, dat Ik het zal bouwen en planten; maar, doet het wat kwaad is in mijn ogen door niet naar mijn stem te horen, dan zal Ik berouw hebben over het goede waarmee Ik had gezegd hun te zullen weldoen.'

Hier horen we God zelf dreigen volkeren te ontmantelen op grond van hun ongerechtigheden. Het citaat geeft duidelijk de criteria waarmee God zich verbindt aan de volkeren. In het boek Joël hebben we een andere waarschuwing inzake Gods handelen in een oorlog. Er zijn tijden dat God oproept tot oorlog. Dit is de reden waarom we als christenen deze zaak niet simplistisch kunnen afdoen. Te zeggen dat je voor vrede bent, is niet christelijk en te zeggen dat je voor oorlog bent, is niet christelijk. De waarheid is dat we staan aan de kant van de soevereiniteit van God. Dat is christelijk.

Israëliësch gevechtsvliegtuig

In Joël 3 vinden we enige merkwaardige woorden – zij zijn een woordspel op wat we in Jesaja 2 lezen, waar het gaat over de laatste dagen, na de voleinding der eeuwen en het begin van het duizendjarig rijk waar de Messias zal regeren. In deze

verzen leert de Bijbel dat de naties de zwaarden zullen omsmeden tot ploegscharen en hun speren tot snoeimessen, en elk jaar zullen zij optrekken naar Jeruzalem om het woord van de Heer te horen. In het boek Joël speelt de profeet met deze profetische uitspraken van Jesaja. Let op wat hij zegt in Joël 3, in het bijzonder de verzen 9 en 10: 'Roept dit uit onder de volkeren: Heiligt de oorlog (God spreekt hier!), doet de helden opstaan, dat alle krijgslieden aantreden, oprukken. Smeedt uw ploegscharen tot zwaarden en uw snoeimessen tot speren (hij keert dus de woorden van Jesaja om); de zwakke zegt: ik ben sterk.'

Hoe velen van u hebben ooit gezongen? 'De zwakke zegt: ik ben sterk.' Hoe hebben we ons hierin niet verheugd! Wel, dit gebeurde toen God de volken oproep om hun tanks en raketten in gereedheid te brengen voor de oorlog – het heeft niets te maken met u als christen, wanneer u zich op de borst slaat en zegt: 'Ik ben sterk in Jezus.' Het heeft alles van doen met volkeren die elkaar vernietigen met massa vernietigingswapens! Het spijt me dat ik duidelijk moet maken wat de context is van één van onze favoriete liederen.

Joël vervolgt, 'Maakt u op en komt, alle volkeren van rondom, en verzamelt u. Doe, o Here, uw helden daarheen afdalen'. Het is een oproep tot oorlog; het is geen oproep tot één of ander soort godsdienstigheid in de christelijke kerken, hoewel het vaak als zodanig wordt geciteerd. Dit is, natuurlijk, een dwaling.

Dan is er nog een gedeelte in Matthëus, dat christenen en zelfs de wereld graag citeren. Volgens Matthëus 5, waar Jezus met zijn inleiding op de decaloog begint, beter

bekend als de Zaligsprekingen, moeten we vredebestichters zijn en worden we gezegend wanneer we dat doen. Let op vers 9 'Zalig de vredebestichters, want zij zullen kinderen Gods genoemd worden'. Dit wordt ook vaak uit zijn verband gerukt. Het is waar dat wij als christenen betrokken zijn bij vrede en we herkennen de bijbelse oproep om voor vrede te bidden. Daar is geen misverstand over. Maar dit gedeelte heeft weinig van doen met de grote zaken die spelen bij conflicten tussen de volkeren.

We weten uit de eerste brief aan Timothëus dat het Woord van God ons aanspoort om voor de vrede te bidden. Waarom zou er vrede moeten zijn in de wereld? Is het alleen maar omdat God wil dat de volkeren rustig en zeker kunnen wonen binnen zekere grenzen? Natuurlijk niet! Dat is niet het onderwijs van de Bijbel. Maar je zou denken, wanneer je teveel luistert naar de retoriek van de christelijke wereld, dat we alleen moeten bidden voor vrede en dat volkeren kunnen leven zoals zij willen, en zijn wat ze willen zijn. Maar in feite is dat het niet. Laat ons lezen: 'Ik vermaan u dan allereerst smekingen, gebeden,

voorbeden en dankzeggingen te doen voor alle mensen, voor koningen en alle hooggeplaatsten, opdat wij een stil en gerust leven mogen leiden in alle godsvrucht en waardigheid. Dit is goed en aangenaam voor God, onze Heiland, die wil dat alle mensen behouden worden en tot erkenning van de waarheid komen.' (1 Timothëus 2:1-4)

Dus in feite zijn we niet voor vrede. We zijn niet tot elke prijs een volk van vrede. Toch probeert de kerk gelijk op te gaan met de wereld als het om vrede gaat. Is dat niet verbazend?

Zo, waarom willen we vrede? Als christenen

Saddam Hoesein

willen we vrede ter wille van het evangelie van Jezus Christus. Dat is de reden waarom we voor vrede bidden en voor hen die gezag hebben. We willen stabiliteit en vrede in elk land, voor zover dat mogelijk is in de soevereiniteit van God, omdat hij meer weet dan wij, opdat alle mensen bereikt kunnen worden met de kennis van de waarheid en gered kunnen worden. Een conflict in een land maakt het onmogelijk het evangelie te verkondigen wanneer iedereen in zijn bunkers zit, zich stortend op raketten. Zij komen niet naar een kerkdienst.

Dus opnieuw, het soort vrede waar wij naar zoeken is, als eerste, de vrede die verzoening en vrede brengt tussen individuele mensen. Dat is de context van Matthëus 5. Je leven leven in overeenstemming met een 'wedergeboren' ethiek, waar je een vredestichter bent, omdat je een zoon van God bent. Je steekt je hand uit naar de mensen om je heen; je heelt wonden; je brengt de verloren en gehavende schapen terug. Je ziet een veelheid van overtredingen door de vingers, omdat wat mensen je aandoen niet belangrijk is. Je leeft bij je geweten, dat puur en rein moet zijn voor het aangezicht van God, zo kun je veel door de vingers zien. Als iemand iets zegt over jou, wat dan nog? Je weet dat je geweten rein is en je hart puur. Zo kun je zeggen, 'ik vergeef je'. Dat is wat God ook met ons deed. Zalig zijn de vredestichters, want zij zullen zonen Gods genoemd worden. Op dat niveau is het een echte uitdaging voor ons, is het niet?

Dit is de context van Matthëus 5; het is een 'wedergeboren' ethiek; een inleiding op de Decaloog, waarmee hij ons een korte samenvatting geeft van wat het betekent je naaste lief te hebben als jezelf, en God met geheel je kracht, macht en ziel.

Op de tweede plaats verschillen we van opvatting wanneer het gaat om de zaak van oorlog en vrede. Daarom als je mij vraagt of de ICAJ voor oorlog of vrede is, dan zal ik zeggen: 'Ik weet het niet.' Ik weet dat in de soevereiniteit van God er tijden zijn waarin hij oproept tot de oorlog. Dat zie ik duidelijk in de Bijbel. Ik weet ook dat er niets in de wereld kan gebeuren buiten de soevereiniteit van God om. En hoe meer ik wacht en zie wat er gebeurt en hoe meer ik zie dat deze zaak onvermijdelijk is, hoe meer ik moet zeggen dat het besloten ligt in de soevereiniteit van God, anders kon het niet gebeuren.

George Bush

Ik weeklaag over de oorlog, net zoals het woord van God dat doet. Het is een betreuenswaardig, goddelijk instrument om te corrigeren, en dat zegt God zelf. Hij wil een volk bouwen en niet afbreken. Maar de goddeloosheid is soms zo overvloedig, en in gebieden van de wereld, zelfs op plaatsen waar wij geen goddeloosheid verwachten, zullen we toch verbazingwekkende dingen zien. God zal zelfs volken afbreken waarvan wij dachten dat zij waarschijnlijk rechtvaardig en goed waren.

Dit is de wereld waarin we leven. Als christen bid ik voor vrede zelfs in Irak. Waarom? Opdat er gelegenheid mag zijn voor de verkondiging van het evangelie. Ik begrijp ook dat wanneer de goddeloosheid zo groot is dat God in zijn soevereiniteit het land zal afbreken, mijn vertrouwen en geloof is dat door dit alles, na afloop, het evangelie weer vrijelijk kan worden verkondigd. Mijn waarden systeem is volledig verschillend van dat van de wereld en ik verbind mij aan de bijbelse openbaring over vrede en oorlog in deze zaak.

Daarom kunnen wij als bediening geen extreme positie innemen – wij zijn niet zomaar voor vrede onder de volkeren. Noch

zijn we zomaar voor oorlog onder de naties. Het mag verwarrend lijken, maar uiteindelijk berust ons geloof en vertrouwen in de soevereiniteit van God. 'Des Heren is de aarde en haar volheid.' (Psalm 24:1) Niets gebeurt er in de wereld zonder dat het betrekking heeft op de soevereiniteit van God.

In onze dagen lijkt het dat God oproept om het zwaard op te nemen tegen Irak. Dit is een vreselijk ding. We moeten bidden voor het volk van Irak. Het meest belangrijk is het feit dat zij de wondervolle boodschap van Jezus moeten horen. Dit is waarom we daar vrede willen en in die weg zullen wij ook bidden. Dit is ook de reden waarom het zo moeilijk is om in deze kwesties een simplistisch standpunt in te nemen.

En op persoonlijk niveau betekent dit ook dat wij vrede in onze harten moeten hebben, omdat de Bijbel verzekert dat God de wereld in zijn hand heeft. Daarom moeten we er zeker van zijn:

1. dat we leven volgens de volkomen wil van God voor onze levens. Dat is de enige veilige plek om te verblijven. Dat betekent niet dat we in een wereld leven zonder conflicten.

Je kunt op het meest vredige plekje zijn op de wereld, maar wanneer je leeft buiten de wil van God, dan kun je verkeren in een erg gevaarlijke plaats!

2. dat we leven in een volkomen relatie met God. Je kunt niet volmaakt zijn van karakter maar je kunt en je moet leven in een volmaakte relatie met Jezus. Een relatie heeft te maken met verlangen en niet met een voorstelling. We moeten een volmaakt verlangen hebben om God lief te hebben en te wandelen in zijn wegen. Wanneer dit verkeerd gaat in ons leven dan gaat alles mis, in het bijzonder in de relaties die we met andere mensen hebben. We zijn gemakkelijk beledigd en bezoedeld en soms hebben we dat niet eens in de gaten. We hebben geen genade, geen liefde, geen erbarmen en geen bewaamheid om vele zonden te vergeven.

Wanneer we te maken krijgen met een periode waarin we getuige zijn van een conflict in onze regio dan moeten wij ons realiseren dat we niets te vrezen hebben. Laat ons bidden voor Irak, voor de verkondiging van het evangelie in dat land en dat de wil van God geschiede. Wanneer dit soort vrede de vrucht van de oorlog is dan is dat misschien juist de reden dat God oproept tot het hanteren van de speren en de zwaarden. Moge God ons helpen te leven zoals het moet en mogen wij, met vrees en beven, erkennen dat zijn oordeel altijd berouw en redding tot doel heeft.

Malcolm Hedding is uitvoerend directeur van de ICAJ te Jeruzalem

De bergen van Israël

Een eye-opener voor iedereen die in verwarring is gebracht door de verwarrende berichtgeving over de toestand in het Midden-Oosten.

Vanuit Bijbels en historisch perspectief, gaat Norma Archbold in op de onhoudbare Palestijnse claim op Judea en Samaria. De kranten staan er vol van, maar wat zegt de Bijbel hierover?

*Uitgave van Shalom Books
ISBN 90-73895-21-9, 120 pag. paperback
Ook te verkrijgen in uw (christelijke) boekhandel*

€12,75

Op Visexpeditie

Tijdens zijn laatste bezoek aan Rusland werd Michael Utterback vergezeld door Ron Campbell, de nieuwe Strategisch Ontwikkelingscoördinator van de afdeling Aliyah. God had hem al eerder geroepen voor dit werk, maar dit was Rons eerste reis naar het 'land van het noorden' en hij was er erg enthousiast over. Hierna vindt u enkele indrukken van zijn 'visexpeditie' in Rusland en de bevroren achterlanden van Siberië.

Mijn adem bevroor in de lucht terwijl ik over de vismarkt in het kleine dorpje liep. Ik was ervoor gewaarschuwd dat het koud zou zijn. De stoom en de rook stegen op van de fornuizen en dreven door de frisse morgenlucht, een mysterieuze atmosfeer verspreidend over het oeroude meer van Baikal. Ik vroeg mij af welk mens, die goed bij zijn verstand is, op een winterse visexpeditie naar Siberië zou gaan, terwijl ik mijzelf warmde aan de vuren onder de kookpotten.

Ja, ik was gekomen voor een 'visexpeditie' naar Siberië, maar niet om in de vrieskou een net in de diepten van het meer van Baikal te werpen. Ook zouden de 'vissers' die ik kwam helpen met hun vangst, deze vangst niet koken en opeten. Ik was gekomen om samen met de 'vissers' van Siberië te gaan vissen op het moment dat ze het net gingen binnenhalen om Joden terug te brengen naar Israël. Kent u de tekst in Jeremia 16: 15, 16 waar staat dat "Zo waar de Heer leeft, die de Israëlieten heeft doen optrekken uit het Noorderland en uit alle landen waarheen Hij hen verdreven had ...Zie Ik ontbiedt vele vissers ..."

Normaal gesproken zijn deze 'vissers' mannen, maar toen ik binnenliep in een gebedsruimte in Irkoetsk ontdekte ik, dat de meeste van hen vrouwen waren. Mijn nieuwe vrienden varieerden in leeftijd van 23 tot 63 jaar. Deze Russische gelovigen

zullen nooit te vinden zijn op grote internationale conferenties, maar in mijn ogen zijn zij de ware generaals.

We waren al voor zonsopgang (die maar nooit schijnt te komen in Siberië) onderweg en de 'vissers' maakten de voedselpakketten klaar die we die dag zouden afleveren bij de families. We zijn op weg gegaan na een lange tijd van voorbede voor de mensen die we zouden bezoeken. We reisden van dorp tot dorp en ontmoetten beminnelijke Joodse mensen, die we konden bemoeiden en helpen met hun reis naar "huis". Ik zou u graag mijn ervaringen willen overbrengen; de omstandigheden waren koud, hard en guur, maar ondanks

dat waren de Joodse mensen 'warm' en openden hun harten en huizen voor ons.

U kunt zich voorstellen hoe ik mij voelde, een Christen in een Joods huis in Siberië, prattend over

Israël en Gods eeuwige verbond met hen. Wat een voorrecht! Samen met u zijn we bezig met de vervulling van bijbelse profetie: De terugkeer naar 'huis' van Gods volk uit het Noorderland.

Een speciale ervaring tijdens de visexpeditie houdt me nu nog steeds bezig. We waren in een huis in een klein dorpje buiten Irkoetsk, niet ver van de grens met Mongolië. We sloten samen met een Joodse familie de sabbat af met een heerlijke maaltijd en iemand van ons team ging op de piano Joodse liederen spelen in het Russisch natuurlijk. Terwijl we begonnen met het zingen van het HaTikvah (Israëliëse volkslied), keek ik naar de gezichten van deze dierbare 'familie' en zag dat de tranen over de wangen van de moeder stroomden. Toen het zingen beëindigd was, vertelde ze dat ze wel bekend was met de woorden van HaTikvah,

maar dat ze de melodie nog nooit eerder had gehoord. Denkt u zich eens in! Zeer binnenkort zal door onze samenwerking deze familie dit lied opnieuw zingen op muziek, maar dan in Israël en als terugkerende zonen en dochters van Sion!

Ik dank u voor uw samenwerking met ons in dit grootse werk en spreek daarbij namens deze familie, de 'vissers' en de tientallen Joodse mensen die ik heb ontmoet tijdens deze expeditie.

Eredienst: Waar gaat het naartoe?

Ik herinner me nog de extreme verveling en de volkomen voorspelbaarheid van de diensten uit de tijd toen ik als kind opgroeide in een traditionele kerk, maar ook de ontdekking van de charismatische vernieuwing. Ah, .. ik herinner me nog de opwindende en spanning bij het zingen van nieuwe liederen - die frisse, eenvoudige, directe, toegankelijke liederen - die op de een of andere manier het gevoel overbrachten van de tegenwoordigheid van God onder zijn mensen.

Ik moet echter bekennen dat ik me tegenwoordig vaak diep teleurgesteld voel over onze erediensten. Ik denk veel na over de huidige erediensten waarbij ik ervaar dat ze vervelend voorspelbaar zijn geworden. Je kunt ze nou niet bepaald "door de Geest geleid" noemen, want als er één ding is dat ik van de Heilige Geest weet, is het wel dat Hij noch vervelend, noch voorspelbaar is.

Als kinderen en baby's "volmaakte eer kunnen betonen", zoals staat in de Schriften, dan kan het toch niet moeilijk zijn? De vraag is: kunnen we terugkeren naar meer eenvoud in de eredienst, zodat we daadwerkelijk teruggaan naar het hart ervan?

Waar wordt voor het eerst het woord "muziek" genoemd in de bijbel? In het boek Genesis 4: 17 – 21. Jubal, waarschijnlijk uitgesproken als "Yuval", was de voorvader van alle musici die de harp en de fluit bespelen. Ook het Hebreeuwse woord voor ram is daarmee verwant en de ramshoorn

werd in Israël gebruikt om het jubeljaar aan te kondigen. In het jubeljaar werden slaven vrijgelaten, schulden kwijtgelaten en land teruggegeven aan haar oorspronkelijke eigenaars. Het was een jaar van viering en feestgejuich; daarom heeft de eerste vermelding van muziek in de bijbel te maken met vergeving, vrijheid, vrijlating, jubel en viering. Als we God muziek aanbieden, dan moet het zowel een uiting zijn van onze vrijheid en onze hoop op meer vrede.

De eredienst moet dus, mijns inziens, een belangrijk element van muziek en zang hebben, maar is teveel uit balans geraakt.

De eerste keer dat "eredienst/aanbidding" genoemd wordt in de bijbel is in Genesis 22 in het bekende verhaal over Abraham en het offer van zijn zoon Isaäk. "Toen Abraham op de derde dag zijn ogen opsloeg, zag hij die plaats in de verte. En Abraham zeide tot zijn knechten: Blijft gij hier met de ezel, terwijl ik en de jongen daarginds heengaan; wanneer we hebben aanbeden, zullen wij tot u terugkeren." (Gen. 22:4–5)

We weten allemaal hoe dit verhaal verder loopt. Het interessante is dat weinigen dit

zouden aanmerken als eredienst/aanbidding, omdat we hier niets zien wat op een eredienst lijkt.

Geen gemeente, geen gebeden, geen bijbellezingen, geen muzikanten, geen liederen, geen voorganger, geen leraar. Er is niet eens een overheadprojector...! Hoe kan dit een eredienst zijn?

Toch was Abraham bezig met een eredienst. Hier kunnen we van leren. Bijvoorbeeld dat verering van God voortkomt uit een persoonlijke relatie met Hem. Abrahams reis naar de berg Moria om zijn zoon te offeren komt voort uit zijn persoonlijke omgang met God. Abraham heeft geleerd de stem van God te verstaan.

Hij was een man die een intieme relatie met God had en ook sprak met de Almachtige. De kwaliteit van onze relatie met God heeft direct te maken met de kwaliteit van de eredienst.

Als u geen ervaringen hebt met God en er dus geen intieme ontmoetingen met Hem zijn in uw leven, dan hebt u misschien weinig bij te dragen aan de eredienst. Eredienst en aanbidding moeten persoonlijk en privé zijn, voordat ze gezamenlijk en openbaar kunnen zijn.

Bovenstaande is een samenvatting van een seminar door Ds. Graham Jefferson tijdens het Looftentenfeest, 2002. Om bandjes te bestellen van het Looftentenfeest, neem a.u.b. contact op met ons kantoor.

MIDDLE EAST DIGEST

Nieuws en analyses van recente gebeurtenissen

Israël legt de gasmaskers weer klaar

Hoewel Irak minder dreigende taal richting Israël uitslaat dan aan de vooravond van de vorige Golfoorlog nemen de Israëli's het zekere voor het onzekere. In steden in het midden van het land worden de schuilkelders en gasmaskers weer opnieuw in zekerheid gebracht.

Israël bereidt zich al maanden voor op een nieuwe oorlog in de gulf. Op verschillende militaire basissen worden ontelbare antidota's en vaccins (middelen die je moet nemen in geval van een chemische of biologische aanval) geprepareerd en in pakhuizen bewaard. Ook het verstrekken van en het oefenen met gasmaskers wordt door de regering verzorgd. Ouders krijgen het advies een keer te oefenen de schuilkamer in te gaan met hun kinderen zodat die er aan gewend raken. Het leger is al op scholen geweest om uitleg te geven over de gasmaskers en andere dingen die met de oorlog te maken hebben.

Premier Sharon heeft immers vorig jaar al heel duidelijk gemaakt dat wanneer Irak Israël zal aanvallen, dat deze keer Israël niet lijdzaam zal afwachten zoals in de vorige Golfoorlog. Veel mensen willen weg.

De gemeenteraad van Ramat Gan, dat de vorige keer ernstig getroffen werd, heeft evacuatieplannen klaarliggen voor een paar duizend mensen. De afgelopen periode hebben honderden mensen zich al opgegeven voor onderdak in het zuiden van het land. Het is niet vreemd dat er in Israël een gespannen nervositeit heerst in aanloop naar een oorlog met Irak. Zelfs als het gevaarlijk is voor het land, vinden de meeste Israëli's echter dat Saddam Hussein verwijderd moet worden. Het kan weer gevaarlijk voor Israël worden, maar als Saddam blijft zitten kan hij nog gevaarlijker worden, lijkt aldus de op dit moment heersende opvatting bij veel Israeli's.

De ambassade staf oefent met gasmaskers

Agenda

Wezep, 8 april, 15.30 uur: Vredeskerk, Heidepad 81, ouderenmiddag, info 038-3761836. Mw. Hennie Keegstra spreekt over 'Pesach-Pasen'.

Zwolle, 10 april, 14.30 uur, PCOB ouderenmiddag in SIO gebouw, Talmaplein 1, Zwolle Zuid. Mw. Hennie Keegstra spreekt over de 'Joodse sedermaaltijd'.

Heerde, 13 april, 10.00 uur, Evangelie Gemeente Hebron, in het Dorpshuis te Heerde. Dhr. Jacob Keegstra spreekt over 'Eerst voor de Jood en ook voor de Griek'.

Dalfsen, 20 april, 10.00 uur, dienst Vrije Evangelisatie Dalfsen, Het Kleine Veer, Baarsmastraat 25. Spreker: Dhr. Jacob Keegstra.

Stavoren, 23 april, 20.00 uur: Bijeenkomst van De Passage - afd. Stavoren e.o., Gebouw "De Kaap", Voorstraat 80, Stavoren. Mevr. Wies Bokma-Veninga spreekt over 'Waarom is Israel zo belangrijk voor ons Christenen?'

Leeuwarden, 18 mei, 10.00 uur: dienst, Salvatorkerk, Archipelweg 133, Leeuwarden. Drs. Jacob Keegstra spreekt over 'Ingaan in God's rust, voor het volk van God?'

Dalfsen, 23 mei, 20.00 uur, Open avond, De Bron, Oude Oever 10. (zie voor meer informatie begeleidende brief of tel: 030 - 2415999 of email: info@icaj.nl).

Zwolle, 25 mei, 9.45 uur, dienst Vrije Evangelisatie Zwolle, WRZV-Hal, Buitengasthuisstraat 8. Spreker: Rev. Malcolm Hedding en Chuck King (worshipleider).

Dalfsen, 25 mei, 10.00 uur, dienst Vrije Evangelisatie Dalfsen, Het Kleine Veer, Baarsmastraat 25. Spreker: Tim King (financieel directeur ICEJ).

Stadskanaal, 25 mei, 9.30 uur, dienst Pinkstergemeente, Irenelaan 23, Spreker: Michael Utterback (internationaal directeur ICEJ).

Leeuwarden, 25 mei, 19.00 uur, dienst Evangelische gemeente, Salvatorkerk, Archipelweg 133, Spreker: Rev. Malcolm Hedding (algemeen directeur ICEJ).

ICAJ-shop

Diverse tapes, € 4,50 per stuk.

- Tapes van lezingen (engels) tijdens het Loofhuttenfeest 2002
Lijst met titels verkrijgbaar op ons kantoor en via www.icaj.nl
- Tape met lezing van Malcolm Hedding tijdens zijn tournee in november 2002.

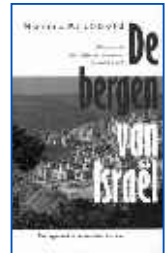
Boeken

- De bergen van Israël - Norma Archbold, € 12,75 (zie bladzijde 8)
- The mountains of Israël (engels) - Norma Archbold, € 10,-
- The names, Titles and Descriptions of God (engels) - Wim v.d. Zande, € 17,50

Diverse CD's, € 16,- per stuk.

- The Covenant (Musical over het Verbond), ook als video verkrijgbaar.
- Highways to Zion - Chuck King (muziek leider van de ICAJ)

Prijzen zijn exclusief € 3,50 porto- en verzendkosten. Bestellen door overmaking van het totaal bedrag op het gironummer van de ICAJ - Nederland (postbank 2616) met vermelding van gewenste artikel(en). Levertijd ongeveer 1 maand na ontvangst betaling. Ook even bellen

Internationale Christelijke Ambassade Jeruzalem (ICAJ) - Afd. Nederland
Postbus 11059 3505 BB Utrecht Tel: 030 2415999 Fax: 030 2448197

Internet: www.icaj.nl E-mail: info@icaj.nl

Postbank: 2616 KvK Gooi: 41189031